

Göksal Aktuğ

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.06.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Göksal Aktuğ

Eserleri:

Akşamüstü

en çok yaz akşamları benziyor sana
sıcak günlerimi uğurlayan teselli
yokluğunun karanlığı emanet artık sokak lambalarına
ömrümden bir sen daha gitti
oysaki çıplaktı gözlerim bir gün kadar
sen bir bankta
kapkara denize dalıp gittiğinde bir akşamüstü

Göksal Aktuğ

Aşk

bir çocuk kadar sevimli yüzünüz
nasıl, bu hayli zamanı hiçe sayarak
dilim dahi tutulur; uzanır ömrüme büyünüz
hep yeni ve hep bu kadar büyükmü
sevilir insan

Göksal Aktuğ

Aşk Hali

bir vaziyet i ahval ki bilmez yar
katılaştıkça aşk duvar duvar
gözleri çekilirken karanlığımdan inceden
dilimde maksadından büyük bir kelimem var..

Göksal Aktuğ

Bağışla

Bağışla beni
mutluluğu sen sandım
baharın gelişinde ilgin varmış gibi
çimlere serpili çiçeklerle
bağışla...
sessizliğinin asaletinde

Hadi gir koluma yeşil yüzlü ilkbahar
ellerin hep son bana dokunur
kokun bana uzak
uzanmak isterim sana
çiçek desenli süveterim sökölür..

İçimi sarar menekşeler
ve merak
kararmış nefes alışlarım
bağışla
sen hep bu mevsim
ben coğrafyanda çorak

sen konuşur gibi yap ama sus
sadece birkaç şehir öteden..
bağışla
kabahatler benim gibilere mahsus

çokca mevsimler uyuttum ben
çiçek kokan hayaller kurarak
baharlar yollanmaz her seferinde
hep bir kaç adım öteden
zaman vedalanıp durarak

Göksal Aktuğ

Bir Babam Vardı Benim

Bir Babam vardı benim
Ben yaşadıkça yaşar sandığım
Çocuğlumun şımartısı
Hayatı kendisinden bir yer sandığım..

Bir babam vardı benim
içimde küçücük,tıpkı çocukluğum
bilseydim büyümezdim içine
O marifetli ellerinden büyük.. ve ucsuz yokluğun.

Göksal Aktuğ

Bir Rıhtım

Gözlerimde yılların aradığı bir şeyler yok artık
Hayatı seve seve çığlık atan martının seyrettiği nesneyim
Bir soluğa sığdırdığım dizelerle tarif etmiyorum artık
Ben rıhtımda oturan zarif bir insancıl,
İşe o seni sevdiğini söyleyemeyen benim

Göksal Aktuğ

Derinlik

sen derinlik korkusu
denizde mercan
bulmak için mavi sulara daldığım
bir gece çekilmesi gelgitli sularda
deniz kulağına benzeyen sağırlığım

Göksal Aktuğ

Doğal

bulutlara uzanmak değilmiydi
ağağların hayali
dağlarda yúzerken
uyanıyormuş rúyalarından balıklar
şehirlerden kaçıyor denizler
kabusundan kaçar gibi
neyseki henüz daha kalabalık
insanlardan ağağlar

Göksal Aktuğ

Gibi

Bir bakıştan deniz gibi yaşam, anlamlar da: çakıl taşları,
Ruhumuzun sahilinde gidip gelmekte dalgalar gün gibi
ve çekilip kaybolur beyaz köpüklerle tekrar tekrar dün gibi.
Sonra çıkıverir ortaya su ile kuma saklı gibi taşlar
Görünür güneşin gözünden anlamsızca bir yaşam;
İçinde gecedен kalma yıldızlarla bir gün gibi.

Göksal Aktuğ

Gibisin

Dudaklarımın ardında dizilip bekleşen
kelimeler gibisin,
en büyük ilhamlara tutunup gelen.
Karmaşık bir cümlenin içinde bulduğum,
şiiir ananın koynunda bir çocuk gibisin.

Göksal Aktuğ

Gün Gelir

Gün gelir yanaşır gemiler
içinde ne varsa senden kalan
hepsi beklediklerin
Gün gelir durulur sular
Yüzünden düşenler toplanır
Yine senden gülüşler belirir
Gün gelir bilinir gidenler
Kararan gecelerine ışıklar eklenir
Ve sen, bir şafak daha uyanasın gelir
Gün gelir yeşiller kuşanır toprak
soluk rengini saklayarak
Dudaklarının arasından
yeni fidanlar filizlenir
Gün gelir hatıra düşer unutulmuşlar
Boğazındaki düğümler çözülür
Dönüp bakmak istersin yeni yerinden
Anılarını saran umutsuzluklar utanır
Gün gelir bir haykırışın olur
Ucunu yokuşa sürdüğün hisler titrer
Dağlar taşlar gibi yıkılır

Göksal Aktuğ

İkimiz

İkimizde kimse yok bugün
kapımızı çalmadı o sevimli postacı
çıkıp gitmişiz,belli ki kendimizden
bize bu gözler, bu ifade yabancı.

Göksal Aktuğ

İstanbul da Bir An

ah dumanı olunuz bir vapurun
İstanbulun boğazında
aşkımıza yaren şehir İ Istanbul
Vapurumuzun sancağı ikiye bölerek denizi
sırf adalar için.
istanbula akan sular kadar dinginiz..

Göksal Aktuğ

Kayıp Aranıyor

Bir bank da oturoyorduk en son onunla
Uçan halıda yolculuk misali biraz
Eile tutulur gibi değildi ellerimiz..
Birtek Yıldızlar görebilmiştir bizi orada belki
Çünkü kendileri kadar büyüktü gözlerimiz

Göksal Aktuğ

Kördüğüm

Şimdi senden olalım
Şimdi sen ben
Biraz benden bahset kafi
Bugün senden olsun
üstünü yaşarım ben
Bugün sana mutluyum
Gün bize baksın
Anlat kendini bir anlat
Seni dinlerken nesnelere aksın

Bugün seni gördüm sandım
Yada gördüğümü sen

Göksal Aktuğ

Körebe

Adımla andım kendimi
dünün sularında,
çehreme yabancı düştüm.
En büyük ilhamlarla kurduğum cümleler
bir körebe gibi
elleri boşluğa sallanmış..

Göksal Aktuğ

Merhaba

arada bir
merhaba derim,yaşadığıma
çam ormanının içinde bir boşluğu bahçe yapmış evim
konuşuyormuş gibi benimle kar yağarken kristal tanecikleri
aradabir
merhaba derim
sızıltılı bir keman sesine aşına kulaklarım
ne bulursa alıp döker içime
içimden ağlamak geçerken daha da seviyorum kendimi
nesnel hiçbirşeyle alıp vermekliğim yok
bir körebenin elleriyim ben
bir sese uzanarak,mimikleri bulurum
aradabir
merhaba derim
anlıyorsunuzdur beni umarım
kirpiklerim

Göksal Aktuğ

Nerdesin

Çaya su demledim
Eskidi zaman
Bahar kapımda
ellerinde menekşeler
Gece bugün gelmeyecek
Nerdesin

Bir tomurcuk kokusu
Çayımda mahsur
Yalnız banklarda
başiboş cümleler
öğlen güneşim soğuyor
Ben kendimde kalamam
Nerdesin

Göksal Aktuğ

Nevreste

En çok siz öldünüz bende
En güzel siz doğdunuz
Hiç değmeden çığlık çığığa
hatta gülüşleriniz ağlamaya
En çok da siz yaşadınız

En çok siz öldünüz bende
Sesiniz konuşuyor
Adınız gülüyor
Acınız uyuyordu
Henüz siz terk etmeden bu şehirde

En çok siz öldünüz bende
Bütün külfeti kaldı sizi sevmenin
Henüz bilinmemiş ,
sendromlar arıyorum
Aklımdan alacağınız kaldı

En çok siz öldünüz bende
Yürüyüşünüz gitti ayaklarımdan
Aklınız her şeyi aldı anlattıklarımdan
Verdiklerinizi almadan hemde
Yalnızca siz gittiniz
Kimse gibi değil
Belki herkesin yerine

Göksal Aktuğ

Orhan Sinan Aktuğ

Ey kelimelerin sahibi
Ey y¼reklerimizi alan toplu direniş
Ve g¼c¼n karşısında ıldirtan sesimiz
toprak olmak sana mı kaldı
hepimiz dururken ¼lmek sana mı

Ağladık seni ağladık sana ve kendimizi,
¼lmadiđın zamanda
Hadi bir kalkiver sende bize ağlasana

G¼ksal Aktuğ

Ölenlerim

Çok canımız varmış yaşamak için
Büyük sevgilerin boşluğuna
yarım yarım nefesler sunarak
Yitirdiklerimizle ölüp ölüp
Yeniden yolculara dahil olmak için

Konuşmak ve yazmak hiç de kolay değil
Bir ölünün vücudundaki eylemler bütününde
Ne ağır geride kalmak,yazık ki karabasan değil
uyanmak ne mümkün
Uyanmak toprağı paylaşılamayanların gününde..

Göksal Aktuğ

Ölmek Okadar Kolaymı

ölmek okadar kolaymı
benimki kolay; bir uykuya dalıverir tüm yaşadıklarım
ama sen nasıl gidersin geride ben varım
yada ben giderken sen
ölmek okadar kolaymı
uğurlamaktansa..
güneş doğup batarken birşey olmuyorda
ya yüzünden bir renk giderse!
toprağı severim ben; hep doğurur
ama sevgililer de sonunda onun olur
ölmek okadar kolaymı?
geride ben varım..

Göksal Aktuğ

Özlem

hergün haricen benden başkaca yerlere dikilir gözlerin
oysaki ben saniyelere üzülürken onlarsız
ne varki zaman acelece kaçır gibi bir ufuktan bir ufuğa
benimse ufkumda senin gözlerin kayıp...
yakamozunda ay bile bukadar umarsız,bile bile düşünürüm
aklımdan geçenler çok ayıp...

ah sevgili sen zamanında da ıssız
kaç gün karardı ışığından sıyrılıp
ben sarılıp yıldızlara güneşi aramakla meşgulken.
sen ham bir çiçektin hep açamayan baharsız

seninle olmaktı hayatta olmak yada hiçbiri
bir kum saati tepemizdeyken sen!
az önce bahsettiğim çiçek
seninle olmaktı hayatta olmak yada hiçbiri
ve o gözler hala senin...
ben içinden hayata baktığım
her özlemin ardından hep sana anlattığım

sana sevgili neyler, sana kuru bir aşk neyler
ömrüm bir çocuğun kolunda boncuk buncuk,
hangisini istersen sen onu yaşa
yüzünün dönüşü.. güneşin batışı
ozaman saçılır hayat tel çekilip içinden
sana tutunmayan bir el dağılır boncuk boncuk

su içmek gibi seni anlatmak sana akmak
nehrimden gide gide seyir ile yaprağı sonbaharın
su gibi umutlar su gibi sevişin
hep yeniden uyanış*ve gözlerim güneş
hepsi bukadar da değil elbet;
şelale duygularla sana birşeyler anlatmak

Göksal Aktuğ

Saklambaç

evvelce oynadığım saklambaç oyunu gibi
yalnızca ebelikten kurtulmak değil seni arayışım
ben saklanınca bulabilecek kimse yok şimdi

küçücük gülücüklerinle ciğerlerime
yaşam soluduğun zamanlardan
kaldım ben
senin bilmediğin bir yerdeysem
kaybolmuşum demektir

sağım solum sobe ve sonra bu kimsesizlik
karayemiş ağacının ardına değilde
şehirlere saklandık,ben hala ebeyim
10 a kadar saymaktan imtinayla kaçınan

bir gün akşam oldu seni bulamadan
döndüğümde yoktu çocuklar
sevimsizlikleride
meğer oyun değilmiş o bulmacalar
saklanmakta marifet değilmiş hem
aranmak ne güzel ve ne hoş tüm zamanlara dair

Göksal Aktuğ

Senden Kaldım

Sen olmadan yaşanır mı senden
Bir şehir kendini sahile vurmuş
Kalbim sana seslenen martılar dır
Bacaları dumansız beton evlerinden

Yalnız bank denize nazır ölümü bekliyor
Bir şehre ağır gelir mezarında kimsesiz
Senden kaldım ben güçsüz görmez ve dilsiz
Şimdi adım adım sokaklarında beni gömecekler

Göksal Aktuğ

Sevgiliye

neydi o yüzünden gelen hayat senin
denizaşırı ülkelerden seyretmek mümkün
öyle ki; tanıdığım yüzler sanki hep senin
efsunlu gözlerine alemi saklamak mümkün.

sensiz zaman ile sanki, bir avuç fanustayım
yıllar engin, sen öyleki; gözlerinden bir deniz
boyumdan büyük hislerle bir okyanustayım
belki zerrem kalırdı, en baştan farketseniz

Göksal Aktuğ

Sonbahardan Bak

Ilık bir sonbahar güneşi
içimizdekilerden bihaber
soğuğa teslim edecekken bizi
kemiklerimize işlemiş bu şehinsel karmaşa
bir dur bir bak cama
belki hala görememişsindir
duyamamışsındır
ölmemişsindir
yaşıyormuş gibi yapıp

Göksal Aktuğ

Şiir

şiiir öğretin bana konuşamıyorum
bir kaç mısra ağlayayım
kim bilir görürüm sonra
düzeliir de nefeslerim
hem zaten dar oluyordu bana
bu renksiz deli gömleğim

şiiir öğretin bana
kollarım tutmuyor hiç
adımlarım eksiltiyor
kuş seslerini
hayallerim cansız
belkide felçliyim

Göksal Aktuğ

Şiir Değil

sınırsız zamanda yanında
bir tebessümüne hep muhtaç
güneşin doğuşu ve batışından bihaber
gözlerinin manzarasına aç
kaç kişi var hayatında bilemiyorum
var oluş mutluluk mudur
ağaçtan,,böcekten,havadan sudan
olan bu yanılısamada
sorarım sana
sen nasıl var olabiliyorsun
olmasan da
kaç kişi var olmana sebep
sensizlik bana yalvarır
içine hapis olduğum sensizlik
korkuyorum öleceğimden
daha fazla...
seni görmeyeceğimden.
hayat yürür yaşam sürer
içinde sen olmayan
insansız bir gezegen
güneş sisteminden uzak
bir kara deliğe benzer
bil de öyle yaşa
bir hoş seda anısına

Göksal Aktuğ

Tarifim

halet-i ruhiyyede bir nefes gibi kelimeler
uzanıp suskun bir çocuğu okşayan eller gibi
gözlerin parıltısına merhamet eyleserse dilim
bütün vücüt ile geniş ufuklara açılır
haritası kayıp yollar gibi

Göksal Aktuğ

Tutuklu

Mutlu bir mahkumluk benimki
Bir yağmurun altında
buğulu camlar ardında
Bir özgürlük şarkısı
dönüyor kulaklarımda
Nasıl uçabilirim ağlayan göklerde
kelimelerim tutukluk yapmasa

Her şeyi söylüyorlar bıraktığımda
Ben sana ne kadar ,sen bana
karda izler bırakıyorum
tebessümde yüzler
ama hep beyazın üzerine
hep maviliğin
düşmesin izler ..

Uzayan bu şiirmi salacak beni
Hangi ses açtıracak kapımı
Yol kısa adımlarım dan
Bu geri dönmeyen yürüyüş
gittikçe gidiyor hep gidiyor
daldıkça gözlerimden
bitmeyen sözlerimden
Dönüp alacak mı beni

Göksal Aktuğ

Unutulmuş Zamanlar

Kendimizi dolaştırıyorduk,kendimiz için
Sözcüklerimin üzerine düşüşerdi gülücüklerin
Gözlerim deklanşör e değerdı
Yeni anılarımız olurdu hep yeni anlar donuverirdi..

İçimin bir ismi yoktu, sen onu gözlerinle çağırırdın
Söylediklerin konuşmak istediklerim,duyduklarım
Konuşulması güzel olanlardı
Ve o uzun sahil bir adımda biterdi,

Gittiğimiz yere bakarak,birbirimizi anlatır
Birbirimizi anlatırken,yeniden bakardık
Kaç papatyanın yanından geçip de habersiz
Uzanıp yeryüzüne onlarla beraber dalardık

Düşlerimizi oynardık o sahnede,
Elimizde mutluluk biletlerimiz,umuda kesilmiş
Kah kanatlarımız oluverirdi uçmak için
Kah sevincimiz yüzlerimizde,hep yeni anlarımızı karşılamak için...

Göksal Aktuğ

Unutup

Ne denli ölümsüz sevebilirsin beni
tenimin toprağa gidişini unutup
Ellerini sonsuza uzatıp ben li
güneşin yarına gidişini unutup.

Biter elbet zaman silinir izler,
mehtabın geceye uzanışını unutup
kabaran dalgalarıyla kükrer denizler
ruhumun kumsalına uzanışını unutup.

Göksal Aktuğ

Uyanma Korkusu

Gitme gece
Derininde oyuncak
Yastığımda yarın uyur
Ve hayaller görür rüya
Gözlerim ışıktan ölür

Göksal Aktuğ

Uzaklık

En zor zamanda bizi bulur içimde uzaklık
Kendimi uykusuz bıraktığım
geç saatleri bekler mesafeler
Bir anda sönüşür gece lambaları
ve hemen evimizin önüne çömelir uzaklık.

Sen; kendini kar tanelerine benzet istersen,
yada aşkı simgeleyen,dünyanın bütün nesnelere.
Hep yine gidersin benden
Biryerlerden aramızı bulur uzaklık

Göksal Aktuğ

Uzakta

gün geçer
bir gün daha
ve bir gün daha geçer
çiğlenir papatya,üşür mimoza
kaf dağının ardından gelen
bir postacı çömelir yanımıza

ses geçirmeyen cam bölmede
içinden yıllar geçmiş bir mahkumun
gözlerinden geçen kelimeler gibi
kendini biriktirmiş,bir insancık gülüşü
kadar yakınımızda,
seviliyor olduğumuz gerçek..
nasıl sığdırılabilirki bir mektuba

Göksal Aktuğ

Yalnızlık ve Gece

Zamanın kuyusunda bir çocuk
gözleri parlayan
Yalnızlık yankılı duvarlarında
bağırmanın gece
Her an hıçkırarak gibi
bekliyor yüreğini ağlayan
Bütün kalpler soğur oysaki
kurumuş kuyular serinliğinde

Yalnızlık dağları deviren gölgelerdir
Güneşi bekleyen kollarında
bitimsiz gece
Yalnızlık Kendi savaşlarımızda yaşamak için
kurtarılamamış bölgelerdir

Yalnızlık diğerinin olmayışı
sen içinde yokken
boş odalarında kendine misafir
Çalınmayan kapının evinde
bitmeyen gece
Meyvesiz ağaçlara bahçeli
Adresi olmayan mektuplar yazılırken

Bir ağaç ölür bahar
gölgesi olmayan
yalnızlık gerçeğe rüyalı gece
yalnızlık su kuyusu gibi
ama suyu olmayan
Bir Şeftali ağacı yaşatır dün
yaprağı solmayan

Göksal Aktuğ

Yaşamak

Yaşamak ister insan hep şuursuzca yaşamak
Zira akıl işi değildir kendiliğinden bulunduğunu yaşamak
Bazen sevgilinin yanında yürürken görülüyorsun
Bir akşama doğrusunda bitmeyen günün
Bazen gün sen oluyorsun
İçinden yaşıyor yarın için karanlığa gömülüyorsun
Hep yeni bir an için kalbin emanet başkalarına senden habersiz
Alabildiğince sevmeler görür halde uyuyorsun
Göksal Aktuğ

Yeniden Bahar

Ömrüm bende kalıyor bahar diye bir mevsim
Biz yatmayız karanlık bekleme şimdi sen uyu
Toprak kokuyor ardıc kuşuna emanet nefesim
Mutfağında dağ çileği arı sesi ve de kar suyu

Ruhuma uzanır kırlar ve yeşil,mavi denizde kalır
Uzaklık,sevgili,ayrılık ve gök yine aynı renktedir
Sular coşkun ,aşk a vücut can da değirmen olur
Çiçekte kelebek gürültüsü özlem öğütmektedir.

Dağların kucağına doluyor bulutlardan bir deniz
Bende umut bende günü saran sis gibi bekleyiş
Şehrin kalbi beton ve taşlardan mezar dersiniz
Belki bir ormandan sızan kuş sesleridir ölmeyiş.

Göksal Aktuğ

Yine Bahar

Sen gel yarı yaşımdın uzağından
Bir dere kenarında çimlenir bahar
Sen Anlatmazsan sallanmaz yaprak
Sana Anlatmazsam ısınmaz toprak

Gülüşlerin olsun yanında
Kuş sesleri ,papatya kokuları
Yine çay demlerim sana
söz söylerim
takılıp kaldığımız zamanın ,
senden başlaya her anında
belki hep dinlerim

Göksal Aktuğ

Yokluk Nedir Bilirmisin

sana bakınca yoksun mesala
gözlerimin izdüşümünde doğarsın
hayal meyal sancılarla,
ben üşüyünce yoksun

kocaman ellerim var benim
kalbin kadar olmasada
ellerimi açınca yoksun,kollarımda,,
nekadar ağlayabilirim,nekadar haykırabilirim
kulaklarımda yoksun

nasıl oluyorsun yürürken acaba,
uzun yollarda,boşa sallanırken eller
adımlarımda yoksun,sokaklarımda da
günbegün soluklar alırım yaşamak için
odamın penceresinde yoksun

yaşamak seni düşünene kadar yaşamak;
her nasılsa..
dışarda yoksun,

sandalyeler yalnız oturur parklarda
hani dizlerimin ucunda yoksun

Göksal Aktuğ

Yoksul

Kalbin nasıl bu aralar iyimi
Yakınında yaşanırken uzakların
Ben yokum ama yokluğum var değil mi
Sen tiyatrosunda yeni yaşanacakların

Göksal Aktuğ

Yorgunum

Yorgunum
Zamana çarpan kirpiklerim yosunlu
koynumdan düşmüş gülücüklerin
pervasız kahkahaların yüzünden

Yorgunum
Alıp başımı kucağından gidemem
seni seviyorum diye
düştüğüm telaşlar yüzünden

Yorgunum
Yalvarmaklı sözcükler dizemem artık
ucsuz bucaksız sandığım
senli düşler yüzünden

Göksal Aktuğ